

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TRI-WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PATHEBANK AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. Видав. Радянсько-Фармерське Видавниче Товариство, зареєстроване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українській Робітничій Домі, на розі вулиць Прінчард і МакГрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ДРУКАРСЬКІ РОБІТНИКИ ЗНИЗИЛИ СВОЮ ЗАРОБІТНУ ПЛАТНЮ

Робітники Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства — редактори, робітники адміністрації й цілої друкарні зібралися в суботу, 24 жовтня, обговорили теперішній стан нашої преси й постановили знизити свою платню від 3 аж до 11 і пів відсотків. При знизці платні бралися на увагу потреби кожного робітника та число родини, що залежать від його утримання, як також відповідальність роботи. Найнище плачення — менше знизено, більше плаченням — більше знизено.

Загальною цілою знизка вносимиме річно \$2,327, тобто через цю знизку видатки Видавничого Товариства для робітників зменшаться на \$2,327 на рік. Це вже є значна допомога. Треба пам'ятати, що це вже друга знизка цього року. Першу знизку проведено було минулої весни — в місяці квітні, яка заощаджувала для видавництва поперх \$1,800 річно. Значить, загальною в цьому році платню робітникам нашого видавництва знизено на \$4,200 річно.

Капіталістичні компанії знизують заробітну платню своїм робітникам, щоб збільшити свої зиски. Робітники нашого видавництва знизили свою платню, не дивлячись, що вона й так є нища, як в інших видавництвах, тому, щоб допомогти своїй пресі, щоб дати їй змогу існувати й обслуговувати робітників та незалежно-фармерські маси. Робітники нашого видавництва — як редактори, так і робітники друкарні, свідомі того, що знизили вони свою платню не для того, щоб когось збагатити, а для того, щоб допомогти революційній робітничо-фармерській пресі, яке тепер так потрібна працюючим.

Зараз провадиться листопадова пресова кампанія несення допомоги українській робітничо-фармерській пресі. Всі українські робітничо-фармерські організації до неї заангажовані. Робітники нашого видавництва є заангажовані також в цій кампанії, але побіч того вони, розуміючи нинішнє положення робітництва — відтінають частину своєї платні добровільно, щоб ще і в цей спосіб допомогти своїй пресі.

Це повинно послужити заохотою всім працівникам листопадової пресової кампанії до ще активнішої діяльності в листопаді за збиранням передплати нової, задоволеної та пресового фонду.

До праці, товариші! й товаришки! До активної праці в листопаді в користь української робітничо-фармерської революційної преси! Хай не буде місцевості, організації, члена пі членкині наших організацій, читача нашої преси, які не попрацювали б в листопаді для своєї преси.

Товариші й Товаришки! Нас є тисячі по цілій країні. Нема такої місцевості, такого закутка, де не було б або нашої організації, або читачів нашої преси. Прочитавши ці наші поклики — нехай кожний й кожна з вас скаже: моїм обов'язком є попрацювати для своєї преси в листопаді.

ЯК ВОНИ СТАВЛЯТЬ СПРАВУ

Коли Лойд Джордж, будучи прем'єром Великої Британії араза після війни, охрестив столицю Радянської України генералом Харковом, то було це тоді, коли навіть капіталістичним дипломатам тяжко було орієнтуватися та розбиратися в подіях, що швидко змінювали одна другу кожного дня. Зараз ми вже відсвяткували чотирнадцять роковин Жовтневої революції й Радянського Союзу. Зараз кожний знає, що Радянський Союз — це робітничо-селянська держава, що посідає одну шесту частину земної суші, що ця країна, як і кожна інша має свій уряд — хоч не такий, як в кожній іншій, але через це його якраз найкраще знають в цілому світі.

Радянський уряд — це уряд, що керує великою робітничо-селянською державою. Комуністичний Інтернаціонал — це не державний уряд, а міжнародна пролетарська революційна організація. Змішувати їх в ніякому разі не можна. Про це знає навіть торонтоський поліція, бо посадивши на лаву обвинувачених провідників комуністичної партії, вона по всіх документах знайшла, що Компартия Канади має зв'язки з Комінтерном. Зате й шпion Л'юпольд Есслвайн не зміг доказати зв'язків компартії з радянською владою.

А от вінніпегська "ліберальна" газета "Фрі Прес" з 7 листопада, вмістивши новину про відозву Виконкому Комінтерну в справі окупації Маньчжурії японськими імперіалістами дала до неї такий наголовок: "Радянська Росія закликає своїх членів відтримувати китайців".

Вже прочитавши самий цей наголовок, кожний хоч трохи поітично-граматично читач здивується — яких це "своєх членів" Радянська Росія закликає підтримувати китайців? Держава ж складається не з членів, а з населення. Може Радянська Росія закликає своїх горожан підтримувати китайців? — думаєте ви й з тою думкою починаєте читати саму новину. Нічого такого в самій новинці не вичитаєте. В новинці говориться, що це Виконком Комінтерну закликає міжнародній пролетаріат та всіх трудящих виступити проти окупації Японією

Маньчжурії, проти пошевелення нею китайських трудящих мас, бо напад японських імперіалістів на Маньчжурію є сприянням проти Радянського Союзу й проти визвольної боротьби трудящих Китаю. Буржуазна ж газета вмістить отоїжне Комінтерн з радянською владою (з Радянською Росією), щоб показати своїм читачам, що ось то, мовляв, з одного боку Ворошилов заперече виступи СРСР проти Японії, а з другого — "Радянська Росія кличе своїх членів домагати китайцям".

Так на порозі п'ятнадцятого року існування Радянського Союзу воскрес "генерал Харків". Різниця між нинішнім "генералом Харковом", а лойд-джорджівським є та, що коли Лойд Джордж не знав, що говорив, то "Фрі Прес" добре знає, але робить це свідомо, щоб показати, що такі Радянський Союз виступає проти Японії в Маньчжурії, що він підбурує Китай, а через це небезпека міжнародним імперіалістам в Китаю грозить не від Японії, а від Радянського Союзу. Так підтримується воєнне приготування імперіалістів проти СРСР.

НОТАТКИ НА ТЕМУ ДНЯ

Молода еспанська республіка, яку вже навіть було проголошено "робітничою", а потім відкликано, має вже своє Богарно в особі радикальних республіканців. Багач — найбагатший чоловік в Іспанії — Жуан Марч вже підкуплює парламентарних послів партії радикальних республіканців. Одного з них він вже підкупив, а цей хотів підкупити парламентарну комісію, яка розглядала шахрайські справи, що ними цей мільйонер нажив багатства за час фашистської диктатури генерала Іррімо де Рівєри.

Дуже ще коротенький час живе "демократична" еспанська республіка, а вже виступає на арену світових шахрайських скандалів. Якраз це й є головною рисою "демократії".

В Лондоні засідає конференція круглого столу, на якій індійські та британські капіталісти вирішують, як краще визискувати трудящих Індії й як тим визиском ділитися. Для цієї справи привезли вони до Лондону й Ганді з його козами та возять його, як видовисько по цілій Британії.

А тимчасовою телеграма з Індії з 7 листопада каже, що тисячі магометанських дембінтантів в Пенджабі пригортаються до походу на Кашмір, щоб звести там релігійну боротьбу з індусами, одновірцями Ганді.

Класової війни капіталісти бояться й об'єднують проти неї індійських магараджів. А релігійну війну між трудящими капіталісти підтримують, бо де трудящі між собою б'ються, там капіталісти користають.

В понеділок, 9 листопада, Муссоліні їде до папи римського сповідатися. Оце недавно папа римський помолився богу за безробітних, пообіцявши їм за голодування на землі макаронів на небі й за це Муссоліні їде складати папі подяку.

З нагоди тої візиту відбудеться в Римі велика демонстрація, бо нею покладається спільність ділення між фашистами й церквою.

"Свій до свого", або як той казав: "хрест, меч і монета" еднаються в боротьбі проти робітництва.

Телеграма з Токіо з 6 листопада каже, що поки Японія захоплює Маньчжурію, то дома в неї називають такі самі фінансові справи, як були пару місяців тому в Англії. Золото почало втікати не тільки з японських банків, але з країни й та втеча вже на смерть пережякала банкірів, які видали відозву до народу, щоб не допустити до втечі золотого стандарту бода до того часу, поки Японія не справиться з Маньчжурією.

За останніх 30 днів втікло з Японії 75 мільйонів доларів вартості золота. Проти цієї втечі об'єдналися всі міністри й банкіри. Наслідок з цього буде такий: те золото, що його капіталісти вивозять з Японії, Японія у формі нових податків здер з працюючого населення.

Вінніпегські англійські газети з 5 листопада повідомляють, що Джордж Курдидик, власник всіх шерів за винятком двох в Нейшннал Прес, заскаржив Роберта Свізія, монреальського капіталіста, бувшого менеджера Боарноа компанії, на \$100,000. Каже Курдидик, що Свізі, його секретар Віл'ям Гард та агент від оголошень Теодор Гуцул повели конспірацію проти Нейшннал Прес.

В цій самій новинці говориться, що суддя Едамсон призначив В. С. Нютона тимчасовим "ресівером", який має провадити бізнесові справи Нейшннал Прес до 16 листопада. Якщо до того часу компанія не задовольти суду тим, що вона зможе сплатити довги та провадити бізнес, то суд проголосить її банкрутом.

Пригадалися нам історія отої компанії Боарноа, Свізія та їх "побожні" діла. Шось там парламентарна комісія в тої компанії покривала, шось там винайшла такого, що навіть один сенатор сказав, що зверне 80,000 шерів.

Шось там нашшли, але на суд нікого не посадили. А от новинка з Монреалу з 7 листопада доносить, що там засудили 18-ох урядовців юні — Кенедіян Електрикал-Трейд Юніон — на різні роки каторжних робіт ("hard labor") за саботаж в часі страйку робітників, членів тієї юні-в Монреал-Лайт енд Гіт Павер Ко. Президента, організатора, секретаря-скарбника та інших трох членів езекутиви засудили на три роки кожного. 7-ох робітників — по 23 місяці кожного, 2-ох по рокові, трох по шість місяців. Інші чекають ще засуду.

Суддя був якийсь дуже "милосердний", бо засуджуючи цих робітників, сказав, що коли б він, суддя, слухався свого серця, то звільнив би їх, але...

Отак, маємо "саботажі" не тільки в Галичині — маємо вже й в Канаді.

Нас повідомляють, що голоупні "стрільці" із "стрілецької громади", яка має сім і пів членів та кілька дівчат, ухвалили домагатися від торонтоського суду гострого засуду для комуністів у відплату за "успішні" мітинги Ковталюка.

Це ті, що хочуть "власної держави" — найбільші співробітники Свізеве "ліги британських українців". От, який жал, що свиня не має рогів.

Криза Революціонізує Маси

"Проїдений... рік, бувши роком історичного переделу, показав зростання кризи й засудженість капіталістичної системи й переможе піднесення соціалістичного будівництва. Капіталістичній стабілізації приходить кінець..."

Таку характеристику стану капіталізму дав останній пленум ВККІ. Півроку після пленуму цілком підтвердило цю тезу. Економічна криза капіталізму переросла у фінансово-кредитну. Захиталися командні висоти монополістичного капіталізму — банки. Біржі в постійній лихоманці. Впав курс могутнього досі фунта стерлінгів, в якому провадять більшість банкових і торговельних операцій. Золото, таке м'яке серцю кожного капіталіста, перетворилося на живе срібло, переливаючися заледно від біржових коливань з одної країни до іншої.

Капіталісти різних країн шукають заходів припинити кризу, але без результатів. Даремні погути й іхніх вірних лікарів — соціал-фашистів. Не державне втручання в біржові справи, ні високі мита, ні обмеження зовнішньої торгівлі, ні, врешті, відмовлення від золотого стандарту, шлях інфляції — не дають бажаних наслідків. Кожна спроба льокалізувати кризу, або ізолювати себе від неї наперед засуджена на невдачу, бо теперішня криза, це криза монополістичного капіталізму, криза світова й загальна.

Буржуазія неспроможна зіквидувати цю кризу, але поки що вона може ще перекладати її тягар на робітництво і трудящі маси. В самій тільки Америці загальний фонд зарплати, за даними буржуазної "Компанії стандартної статистики" скоротився за рік кризи з 44.6 мільярдів доларів до 35.7 мільярдів доларів, або на 20%. Німецькі робітники, теж за буржуазними статистичними даними, втратили 1930 року 10—12 мільярдів марок. Зменшено заробітну платню робітників усіх основних галузей промисловости в Англії.

Наступ на життєвий рівень робітників ведеться далі і то посилено. За допомогою соціал-демократів у Німеччині і лейборитів в Англії, а за ними і в інших країнах йде наступ на соціальне страхування поруч і збільшенням державної допомоги капіталістам і поміщикам. Німецький пролетаріат напередодні нового зниження зарплати по всій лінії, а в Англії нове загальне зниження зарплати вже стало фактом внаслідок знецінення фунта і збереження номінального рівня зарплати.

Наступ на життєвий рівень робітників ведеться далі і то посилено. За допомогою соціал-демократів у Німеччині і лейборитів в Англії, а за ними і в інших країнах йде наступ на соціальне страхування поруч і збільшенням державної допомоги капіталістам і поміщикам. Німецький пролетаріат напередодні нового зниження зарплати по всій лінії, а в Англії нове загальне зниження зарплати вже стало фактом внаслідок знецінення фунта і збереження номінального рівня зарплати.

лоді революційній профспілці налічують десятки тисяч членів і, не зважаючи на шалений терор, стають на чолі небувалих ще в Америці масових страйків і демонстрацій.

Нечуване твориться і в Англії. Страйк матросів атлантицької військової флотії, з якими Чемберлейн змушений розмовляти зовсім невійськовим тоном, а тимбільше останній потужні робітничі демонстрації, що пройшли всю Англію від Лондону до Глесто і перейшли у вуличні бої, показують, що англійський пролетаріат вивчає не абияку рішучість боротися проти всякої буржуазної "економії" коштом робітничої класи, навіть такої, яка виходить від лейборитської партії.

В таких країнах, як Польща або Угорщина соціал-демократія настільки втратила свої впливи серед робітників, що для буржуазії цих країн не залишається нічого виходу, як голий, нічим не прикритий терор, аж до нагалих судів.

Буржуазія більше "не може", а робітники більше "не хочуть" жити по-старому.

"Подальше розгортання внаслідок економічної кризи всіх основних суперечесей капіталізму, що виявляється насамперед в найбільш слабких його ланках, шораз більше незадоволення широчесних народних мас, зростання комунізму, шораз більший престиж крайній пролетарської диктатури приводять, з одної сторони, до шораз більш підкріпного застосування від буржуазії апарату насильства своєї диктатури, з другої сторони — до зростання революційного піднесення і наростання в низці країн передумов революційної кризи" (XI пленум ВККІ).

Поставлені "перед вирішальним вибором: або диктатура буржуазії—або диктатура пролетаріату; або економічне й політичне рабство — або кінець капіталістичної експлуатації; або колоніальний гніт і імперіалістичні війни — або мир і братерські взаємини між народами; або капіталістична анархія і кризи — або соціалістична система господарства, що виключає анархію і кризи" — робітничі маси капіталістичних країн, а за ними й трудяще селянство, шораз рішучіше підносять свій голос за другу революційну частину діалекти.

В РАДЯНСЬКОМУ СОЮЗІ

В КРАЇНАХ КАПІТАЛУ

В Радянському Союзі велике піднесення соціалістичного будівництва. Пушено в рух Автомобілейний Московський Завод, що даватиме 25,000 тракторних троків на рік Пушено Харківський Тракторний Завод, що даватиме 50 тисяч тракторів на рік. Закінчено нижньо-городський автомобілейний завод на 140,000 тракторних станцій в Донбасі на 130,000 кіловат-годин. Цього року розпочинають працювати 518 фабрик і заводів та 1,040 тракторних станцій. Нема безробіття, а тим, що працюють підвищується платню.

А в капіталістичних країнах фінансові банкрутства, зменшення продукції, страшне безробіття й боротьба за ринки, шалені зброєння та білий терор, знизка платні тим робітникам, які ще працюють, шалене зброєння до нової світової війни, а головню до війни проти Рад. Союзу.

РОЗВАЛ ЮНАЦЬКИХ С.-Д. ОРГАНІЗАЦІЙ.

Криза в німецькій соціал-демократичній партії, що дедалі поглиблюється, найгостріше виявляється в її юнацькій організації.

Після того, як численні організації соціал-демократичної спілки молоді вже розпушено або розпалися, через мажорний перехід їх членів до опозиції і компартії, тепер розколюлися юнацькі організації, соціал-демократичної партії Гамбурга і Дуйсбурга-Гамборна. У Гамбургу, де соціал-демократична спілка молоді мала найміцнішу організацію в країні, на зборах делегатів цієї організації, резолюцію, спрямовану проти групи Зайдевіца, ухвалила більшість — 101 голос проти 38 гол. не зважаючи на те, що керівництво загрожувало всім, хто голосуватиме проти, виключенням з організації.

11 жовтня у Гамбургу відбулися збори опозиційних членів соціал-демократичної спілки молоді. Ряд промовців, що виступили на цих зборах вимагали утворити єдиний фронт з комсомолом. Того дня відбулася демонстрація соціал-демократичної молоді. Під час цієї демонстрації виникли серйозні сутички між учасниками демонстрації, через те, що опозиційні учасники демонстрації заспівали більшовицьких пісень.

Конференція соціал-демократичної організації молоді Дуйсбург-Гамборна ухвалила про вихід із соціал-демократичної спілки молоді.